Lietas Nr. 11088078616
Lietas arhīva Nr. K29-1183-16/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2016.gada 3.augustā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese V.Rūsiņa
ar tiesas sēdes sekretāri E.Kaufmani
piedaloties prokurorei E.Jansonei,

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā **/pers. A/, personas kods /personas kods/,** apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā. Pārbaudījusi un novērtējusi krimināllietas materiālus, tiesa

konstatēja

/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā, un, proti:

2016.gada 7.aprīlī ap plkst.22.45, /pers. A/, nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu, iegāja t/c "Stockmann" Rīgā, 13.Janvāra ielā 8. Realizējot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/, atrodoties tirdzniecības centra pārtikas nodaļā, paņēma no plauktiem sekojošus produktus: foreles steiku 12,86 EUR vērtībā, piena šokolādes četras tāfelītes, katru 2,55 EUR vērtībā, par kopējo summu 10,20 EUR. Iepriekšminēto preci /pers. A/ noslēpa savā maisiņā un, nesamaksājot kasē par paņemto preci, izgāja no tirdzniecības zāles.

Ar savām darbībām /pers. A/ nodarīja SIA "Stockmann" materiālo kaitējumu par kopējo summu 23,06 EUR.

Tādejādi /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam inkriminēto noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā atzina pilnībā, izdarīto nožēloja un pieteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, apliecinot, ka viņam ir saprotamas pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas.

Ņemot vērā to, ka lietas materiāli pilnībā apstiprina apsūdzētā /pers. A/ vainu un to, ka apsūdzētais tiesas sēdē piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, kam neiebilda prokurore, krimināllieta tika izskatīta bez pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā visā apsūdzības apjomā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumiem.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ noziedzīgās darbības pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas kvalificētas pareizi un atbilstoši noziedzīgo nodarījumu klasifikācijai saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu klasificējams kā mazāk smags noziegums. Apsūdzētais noziedzīgo nodarījumu ir izdarījis tīši ar tiešu nodomu.

Bez savas vainas pilnīgas atzīšanas, /pers. A/ vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta pilnībā ar visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā un tiesai nerodas šaubas par apsūdzētā vainīgumu. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajai daļai pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek dots, un apsūdzētajam nosakāms sods.

Pārbaudot apsūdzētā personību noskaidrots, ka /pers. A/, dzimis /datums/, Rīgā, Latvijas Republikas nepilsonis, ar 3 klašu izglītību, neprecējies, apgādībā mazgadīgs dēls. Agrāk vairākkārtīgi administratīvi un krimināli sodīts, sodāmība nav dzēsta (*lietas 37.-40. lapa).* Apsūdzētā pēdējā sodāmība:

- ar Aizkraukles rajona tiesas 2015.gada 28.septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu 9 mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem un 6 mēnešiem. Tiesas spriedums stājies likumīgā spēkā 2016.gada 18.martā. Apsūdzētais atbrīvots pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas 2016.gada 12.martā. Sodāmība nav dzēsta *(lietas 28.-40.lapa).*

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam, tiesa vadās pēc Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktā soda mērķa – atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, kā arī vadās pēc Krimināllikuma 46.pantā noteiktajiem soda noteikšanas vispārīgiem principiem, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījuma veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīt viņa vaļsirdīgo atzīšanos un izdarītā nožēlošanu gan tiesas, gan pirmstiesas izmeklēšanas laikā.

Tiesa ņem vērā arī to, ka /pers. A/ ir izmantojis savas Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību – piekrītot vienkāršākam procesam tiesas izmeklēšanā. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses (*sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08*).

Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku līdz vienam gadam, vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods.

Tiesas ieskatā, noziedzīga nodarījuma recidīvs ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros. Turklāt atbildību pastiprinošu apstākļu esamība un agrākā sodāmība izslēdz Krimināllikuma 49. un 55.panta piemērošanu apsūdzētajam, kā arī izslēdz iespēju – piemērot panta sankcijā noteikto minimālo sodu. Tiesas ieskatā, atbildību pastiprinoša apstākļa esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu. (*skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumā lietā Nr.SKK01-74/06*). Tāpat tiesa uzskata, ka nav pamata piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, jo tiesa neiegūst pārliecību, ka apsūdzētais turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus. Tiesa apsūdzēto novērtē kā personu, kuram ir grūtības likumpaklausības principu ievērošanā, ņem vērā, ka apsūdzētais secinājumus pēc iepriekšējās sodāmības nav izdarījis, kā arī nepārvērtēja savu attieksmi

pret dzīvi un nav mēģinājis iekļauties vispārpieņemtajās sabiedrības uzvedības un morāles normās. No lietas materiāliem secināms, ka, atrodoties brīvībā, apsūdzētajam ir nosliece uz noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu.

Tāpat tiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā apsūdzētā personību, tai skaitā to, ka apsūdzēts vēl citās krimināllietas tai skaitā par mantiska rakstura nodarījumiem, kā arī to, ka noziedzīgais nodarījums ir izdarīts, neizciesta papildsoda – probācijas uzraudzības laikā – un neilgi pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas. Minētais norāda uz to, ka apsūdzētā noziedzīgās darbības ir sistemātiskas un, lai aizsargātu sabiedrības drošību un pasargātu sabiedrību no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa uzskata, ka apsūdzētajam šajā lietā piemērojams ar brīvības atņemšanu saistīts sods, jo brīvības atņemšanai alternatīvi soda veidi nesasniegtu soda mērķi. Turklāt tiesa uzskata, ka apsūdzētajam piemērojamais brīvības atņemšanas sods ir taisnīgs un samērīgs. Tiesa uzskata, ka brīvības atņemšanai alternatīvs sods nesasniegtu soda mērķi, jo nenodrošinātu apsūdzētā resocializāciju. Tiesas ieskatā apsūdzētajam nepieciešams, izciešot brīvības atņemšanas sodu, pārdomāt savas darbības un nostiprināt savā apziņā pārliecību, ka savas mantiskās tieksmes var tikt realizētas nevis, izdarot noziedzīgus nodarījumus, bet gan tiesiskā ceļā nopelnot attiecīgus finanšu līdzekļus. Vienlaikus tiesa ņem vērā arī to, ka apsūdzētais izdarīto nožēlo, bet tas, tiesas ieskatā, nav pamats, lai nepiemērotu lietā brīvības atņemšanas sodu.

Izvērtējot apsūdzētā attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, un to, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktam ir izvēlējies vienkāršāko procesa veidu – pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas sēdē un tāda veidā sekmējis ātrāku un taisnīgāku krimināltiesisko attiecību noregulējumu, tiesa uzskata, nav nepieciešama apsūdzētā ilgstoša izolācija no sabiedrības. Tāpēc tiesas ieskatā, apsūdzētājam ir piemērojams brīvības atņemšanas sods uz 4 mēnešiem. Tiesa cer, ka /pers. A/ izciešot sodu tieši ar šo spriedumu noteiktajā apmērā, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tiesa atzīst, ka apsūdzētā labošanos iespējams panākt, izolējot viņu no sabiedrības uz spriedumā paredzēto laiku. Tiesas ieskatā noteiktais sods uzskatāms par individualizētu un humānu.

Apsūdzētais /pers. A/ pilnībā nav izcietis papildsodu probācijas uzraudzību, kas viņam noteikts ar Aizkraukles rajona tiesas 2015.gada 28.septembra spriedumu. Neizciestā soda daļa ir 2 gadi 3 mēneši un 26 dienas.

Krimināllikuma 51.panta pirmajā daļā noteikts, ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Atbilstoši Krimināllikuma 45.[1] panta sesto daļu, ja notiesātais vai persona, kurai papildsods noteikts ar prokurora priekšrakstu par sodu, papildsoda izciešanas laikā izdara jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa neizciesto papildsoda laiku aizstāj ar brīvības atņemšanu un nosaka galīgo sodu saskaņā ar šā likuma 51. un 52.panta noteikumiem. Atbilstoši krimināllikuma 52. panta pirmajai daļai, saskaitot sodus par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem vienā spriedumā vai pēc vairākiem spriedumiem, brīvības atņemšanas soda viena diena atbilst divām probācijas uzraudzības dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta 1.[1] daļu, nosakot sodu pēc vairākiem spriedumiem, sodam pievieno ne mazāk kā vienu trešdaļu no neizciestā soda, ja: persona, kura sodīta par smagu vai sevišķi smagu noziegumu, neizciestā soda laikā izdarījusi smagu vai sevišķi smagu noziegumu; ir konstatēts noziedzīgu nodarījumu recidīvs; jaunais noziedzīgais nodarījums ir izdarīts tiesas noteiktajā pārbaudes laikā; jaunais noziedzīgais nodarījums ir izdarīts laikā, kad persona ir bijusi nosacīti pirms termiņa atbrīvota no pamatsoda izciešanas.

Galīgajam sodam pēc vairākiem spriedumiem jābūt lielākam par sodu, kāds noteikts par jaunu izdarītu noziedzīgu nodarījumu, kā arī par neizciestā soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma. Tiesa atzīst, ka neizciestais papildsods – probācijas uzraudzība – pievienojams ne mazāk kā viena trešdaļa no neizciestā papildsoda.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta nosacījumiem, soda termiņā ieskaitāms laiks, ko apsūdzētais šajā kriminālprocesā pavadījis īslaicīgās aizturēšanas vietā no 2016.gada 7.aprīļa līdz 2016.gada 8.aprīlim, proti 2 (divas) dienas, kā arī apcietinājumā pavadīto laiku no 2016.gada 17.maija līdz 2016.gada 3.augustam.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – atstāt negrozītu, līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Tiesa konstatē lietā procesuālos izdevumus, kas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 368.pantam piedzenami no apsūdzētā. Pirmstiesas procesā piedalījās apsūdzētā aizstāve zvērināta advokāte Vita Tanasi, kurai no valsts līdzekļiem izmaksājama atlīdzība 47,67 *euro* (četrdesmit septiņi *euro* 67 *centi*) apmērā, /pers. A/ tiek uzlikts par pienākumu segt aizstāves izmaksas atlīdzību valsts labā.

Saskaņā ar lēmumu par krimināllietas nodošanu tiesai, mantai arests lietā netika uzlikts. Cietušais SIA "Stockmann" materiālo kaitējuma kompensāciju nav pieteikusi, jo prece bez bojājumiem nodota cietušajai tālākai realizācijai.

Rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem ir izlemjama saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu. Lietiskos pierādījumus:

– Foreles steiku un 4 šokolādes "Laima" – uzskatīt par atdotiem to īpašniekam.

– CD disku ar videoierakstu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, atstāt glabāšanā pie krimināllietas materiāliem.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520., 524., 527., 528., 529. un 530.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienot papildsodu, kas nav izciests pēc Aizkraukles rajona tiesas 2015.gada 28.septembra sprieduma un **galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 1 (viens) gadu un 2 (diviem) mēnešiem.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda termiņā ieskaitīt /pers. A/ īslaicīgās aizturēšanas vietā pavadīto laiku no 2016.gada 7.aprīļa līdz 2016.gada 8.aprīlim, proti 2 (divas) dienas, kā arī apcietinājumā pavadīto laiku no 2016.gada 17.maija līdz 2016.gada 3.augustam.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – atstāt negrozītu, līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā. Soda izciešanu skaitīt no 2016.gada 3.augusta.

Lietiskie pierādījumus: Foreles steiks un 4 šokolādes "Laima" – uzskatīt par atdotiem īpašniekam. CD disku ar videoierakstu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, atzīt par dokumentu un atstāt glabāšanā pie krimināllietas materiāliem.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij 47,67 *euro* (četrdesmit septiņi *euro* 67 *centi*) par zvērināta advokāta veikto darbu juridiskās palīdzības sniegšanā pirmstiesas procesā un tie iemaksājami: Valsts kase, NMR 90000050138, konts LV68TREL1060001239300, BIC kods TRELLV22, maksājuma mērķis: par aizstāvja palīdzību kriminālprocesā Nr.11088078616/K29-1183-16/11, nosakot 30 dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc sprieduma spēkā stāšanās, iesniedzot tiesai maksājuma apliecinošu dokumentu.

Spriedumu daļā par sodu, kompensāciju, vai sakarā ar pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem no pilna sprieduma pieejamības dienas var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai apelācijas protestu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena ir 2016.gada 17.augusts.

Tiesnese V.Rūsiņa